

AMICS DE LA SARDANA

de l'agrupació excursionista talaia

MAIG DE 1972

VILANOVA I LA GELTRU

Homenatge a Eduard Toldrà

AMICS DE LA SARDANA s'adhereix als actes amb els quals l'Ajuntament de la ciutat, amb la col·laboració de la Fundació Castellblanch, i acompanyats per totes les entitats vilanovines, ret honor al gran músic i home de cor que fou **EDUARD TOLDRA**, que ens va deixar ara fa deu anys.

Com a vilanovins i com a estimadors de l'art català que Toldrà sabé infondre a la seva música, fem tots acte de presència, física i espiritual, a l'homenatge. Els pobles es fan

grans recordant-se dels fills que els enlairaren.

Enmig d'aquest homenatge, però, tinguem present tots plegats, i els qui ho puguin portar a terme, en primer lloc, que el millor homenatge seria la instauració de l'«Escola de Música Eduard Toldrà» a fi que els vilanovins del futur tinguin l'educació musical suficient per conèixer i valorar les obres que enalteixen l'home. Seria l'homenatge perpetu a l'autor d'«El Giravolt de maig», de «La maledicció del compte Arnau», de «Sol ixent». Tant de bó!

La Diada Mundial de la Sardana a la nostra Ciutat

Impossibilitats com estem de descriure la diada per raons d'espai, direm que, malgrat el temps plujós, fou un exponent de la vibració dels nostres sentiments. En les persones de la Pubilla Maria del Carme Barceló i Martí i de les acompanyants Sílvia Font i Alemany i Montserrat Gallofré i Rius, totes elles bones amigues i gentils dansaires, era homenatjat aquest desig que sentim de viure de cara al món amb un esperit eminentment de casa nostra.

La nostra gratitud a l'Ajuntament que cada any demostra, més si cap,

la seva sensibilitat envers aquesta manifestació de poble; a la premsa i televisió barcelonina que ho enaltiren; a Joan Vallès per les seves belles paraules; a la colla Dansaires Vilanovins, pel seu caliu. I a tots els vilanovins que hi prengueren part.

Per molts anys a tots, agermanats dins el cercle màgic i al llarg de la vida quan només en queda el reflex. Els catalans, a dins i a fora de l'anella, hem de sentir la responsabilitat de fer rendir aquesta eina tan noble com és la sardana, per ser més homes, més fraternals.

Les malures del sardanisme

Tot el que és viu, que és fill de l'home, està subjecte a les deficiències de l'home. Des de les coses més altes de l'esperit fins a l'ambició més mínima. Des de les comunitats religioses i polítiques i socials fins a les associacions de pesca amb canya o a les agrupacions de col·leccionistes de faixes de cigar. El sardanisme, per tant, també hi està abocat a sufrir aquesta deficiència que és inherent a allà on l'home posa els peus i hi enfoca el cervell.

El pensament, el desig que hom té en començar una empresa ja són bons, no faltava més, però després, tot seguit, amb l'inici de la tasca, comencen les martingales humanes, amb el pretext que ens sabem donar la mar de bé: que els altres són babaus, que no hi entenen, que estan plens de males intencions, que són curts. Si n'hi ha d'excuses i de rebuscaments...!

El sardanisme, l'ideal que ha de moure els qui estimen la sardana, és, certament, nobilíssim. No pot ésser d'altra manera. No trobareu cap sardanista que us digui que es proposa la negació dels valors humans, que vol enfonsar la llibertat, que a través de la seva actuació pretén ensorrar la germanor, que vol fer una cleda a part, que rebutja la col·laboració dels altres. Res d'això! Ni pensar-ho! Però després vénen aquelles realitats de les quals parlàvem i es posa fil a l'agulla de la incomprensió, de l'egoisme, de l'individualisme, del solitarisme.

Si enmig de la doctrina més gran del segle, com és la de Crist —el Sermó de la Muntanya, el Manament Nou de l'Amor— s'hi han infiltrat tota mena de malvestats i en nom d'ella s'han comès al llarg de la història autèntics crims, que han

propugnat l'odi, la malvolença, la traïció ¿com no volem que arrelin les malures dintre l'ideal sardanista?

Vegem-ne una, perquè valen més exemples pràctics que no disgressions.

EL COFOISME: Es la falsa eufòria d'aquell que fa coses dintre el sardanisme i es busca a sí mateix. No busca la germanor; anhela la satisfacció pròpia. Això ho fem nosaltres; aquella idea va sortir del nostre grup. I si no ho fem nosaltres, a primera fila, ben condecorats, a dalt de l'entaulat per tal d'ésser més vistos, que s'ensorri. Nosaltres, nosaltres, i nosaltres. Jo, jo i sempre jo: I si no és amb aquesta condició, val més restar tancats a casa i que s'ensorri tot. Perquè si sortim és per això, per tal que es vegi que som uns «tios». Els altres...! Pobrets! Quins infelïços! No tenen mà esquerra.

Els cofois de la sardana els coneixereu amb el tuf. Van empolainats a l'últim crit. Adelerats per les seves accions, que són seves i de ningú més, i per tal que ningú no els passi al davant. En nom de la sardana, que és comunitat, que és aplec, practiquen el «vegettisme» més descarat. De la sardana en tenen un concepte terriblement equivocat. Però els cofois, com les lloques, són incorregibles, perquè porten la supèrbia al damunt. S'estimen ells mateixos. I l'amor va ésser iniciat en aquest món per estimar els altres, per donar-se. Estimar-se un mateix és «narcicisme». És egolatria. És el pecat més funest. És un pecat terrible contra l'esperit de la veritat. Difícilment perdonable.

Un altre dia continuarem el glossari d'aquesta plaga que cau damunt els aimants de la sardana.

PARLEM BE! (III)

Si l'home del carrer, acostumat com està que li facin menjar aliment que ni li quadra, ha de dir un mot, el més natural del món serà que utilitzarà aquella paraula que té sempre a frec de nas. Si hom li diu que allà on sacrificuen el bestiar és el «matadero» ho anirà dient d'aquesta manera (i no «escorxadore»), produint-se una dislocació que serà tan funesta com vulgueu però que li produirà la sensació que ja surt del pas. I qui diu el «matadero» diu l'«enterro». Ell, l'home del carrer —i, en major o menor grau, tots en som— vol entendre allò que expressa. Si no ho diu bé no és culpa d'ella. Ell, sabent que en el primer lloc «maten» i en el segon «donen sepultura» ja en té prou. Com aquella dona que va a cal metge i, totaangoixada, li diu que corri, que al seu marit li ha agafat un «fart de mercromina» (volia dir un infart de miocardi). Però ella sap que el seu marit té una cosa greu de cor. I això li basta. Com els feligresos que senten que el vicari parla sempre dels «aconteixements de l'Església» com el lector de la revista comarcal que llegeix constantment «lograr» i «tenim que». La gent s'entèn. Ja en tenen prou. Però cada vegada estan més desencaixats, són més «no ells mateixos», estan divorciats amb ells mateixos.

Això és el que pretenem, modestament, com no pot ésser d'altra manera, amb aquestes correccions, a fi que alguns es restableixin del mal que els aplanà, que la gent sigui ella

mateixa, única manera de ser allò al qual foren cridats dintre la condició huamana.

<u>Incorrecte</u>	<u>Correcte</u>
delanter (futbol) =	davanter
deletrejar =	lletrejar
dematí =	matí
derribo =	enderrocament
desbarajuste =	desgavell
desde luego =	sens dubte
desnú =	nu
despejar =	aclarir
despejat (el temps) =	asserenat
después =	després
de ves en quan =	de tant en tant
dicho =	refrany
Diego =	Didac
diguent =	dient
donar-se conte =	adonar-se
dongui =	doni
ejercici =	exercici
ejèrcit =	exèrcit
Elche =	Elx
encaussar =	endegar
enfrente de =	en front de
engorro =	enfarfec
en resumides cuentas =	resumint
ensanche =	eixampla
enterro =	enterrament
en ves de =	en lloc de
ecalofret =	esgarripança
escassés =	escassedat
escritor =	escriptor
estimeu-se =	estimeu-vos
estribillo =	tornada
estúdia =	estudia
estupidés =	estupidesa
etivocar =	equivocar

Xavier Garcia

AUDICIÓ DEL MES DE MAIG

Tindrà lloc el dijous dia 11, (L'Ascensió), a les 12'30 del migdia, a la Plaça de l'Ajuntament, a càrrec de la Cobla SITGETANA.

SALUTACIO

Vagi la nostra salutació, enhorabona, enoratjament i desig de perseverància a Els bordegassos de Vilanova, en motiu de l'inici de la seva actuació, el dia 23 d'abril passat, festa de Sant Jordi.

Casa Solé

« La casa de vostè »

CONFECCIONS ESCOLLIDES

Últims models

La millor confecció

El millor preu

El prestigi de sempre

Si vol vestir bé

Vesteixi's a Casa Solé

CAMISERIA

CALSERRA

Gral. Mola, 28

Tel. 893 27 92

BYRME

Algua, 4 - Tel. 893 0011

**Bobinatge i reparació
de motors elèctrics**

Reparacions d'aparells electrodomèstics amb recambis
d'origen de les més conegudes marques

BERRENS - TAURUS - TURMIX - DESIRÉE - JATA
SOLAC, S. y P., etc.

Servei oficial de

Braun - Tornado - Hispano Suiza - Moulineux